

ningen af Driftsactier og med Hensyn til Indretningen af Statsdriften, naar han foresatraf den, men derimod vilde binde Hænderne paa ham, naar Talen er om at vælge imellem Statsdrift og en Vortforpagtning. Det falder mig nu ind, at jeg før talte om, at der kunde komme Forslag til Indenrigsministeren — ikke fra det sjællandske Jernbaneselskab —, som dog kunde gjøre det meget tvivlsomt, om han ikke meget maatte angre, at hans Hænder vare bundne, om end kun i 3—4 Aar. Den hele Sum, som af et saadant Selskab maa staffles tilveie, er dog virkelig ikke af nogen stor Betydning; den overstiger ikke de Capitaler, som med megen Væthed i den seneste Tid ere blevene reiste her i Hovedstaden til andre private Formaal. Jeg vil nu antage, at der dannede sig et Selskab for mod en bestemt Retribution til Staten i 3, 4 eller 5 Aar — det kunde hverken være et enkelt Aar eller et meget stort Antal Aar, — at overtage Driften af de syenske-jydske Baner, altsaa mod en bestemt aarlig Sum, hvorved Staten vilde faae, vistnok ikke 4 pCt. af sin Anlægscapital og af sin Driftscapital, men dog Mere, end hvad de $\frac{1}{10}$ af Driftens Overskud nu udgjøre som Rente af Anlægscapitalen. Jeg er ligesaa lidt bemyndiget til at tale i et saadant vordende Selskabs Navn, som jeg har været bemyndiget til at tale i det sjællandske Jernbaneselskabs Navn; thi det er en aldeles feil Anstuelse, naar man troer, at det er udtalt paa Selskabets Vegne, hvad jeg har sagt om, hvad det muligvis kunde være tilbøieligt til at foreslaae, og naar man siger, som man har sagt, at det træder frem med billigere Vilkaar. Jeg troer slet ikke, at Selskabet er traadt frem; naar jeg skal dømmes efter, hvad der er passeret i Mødet med Delegerede fra Selskabet, saa maa man snarere sige, at de traf sig tilbage, thi de sagde, at, saalænge Indenrigsministeren ikke henvendte sig til Selskabet med nye Forslag, saalænge havde de slet Intet at sige. Jeg siger derfor, at jeg er ligesaa lidt et vordende Selskabs Ordfører som det sjællandske Jernbaneselskabs, men det veed jeg, at der mellem Folk, som i Penge-sager ikke pleie at give sig af med Hjernespid, har været Tale om, at der kunde danne sig et Selskab, som paa saadanne Vilkaar for nogle

Aar vilde overtage Driften af de jydsk-syenske Baner. Jeg tør slet ikke sige, at et Forslag, som kom frem paa den Maade, virkelig vilde være saa indbydende, at en Minister kunde gaae ind derpaa; men det veed jeg, at en Minister, som maatte finde et saadant Forslag fordeeltigt, maatte ansee det med et uheldigt, om han var bunden i en vis Række Aar, indtil de jydsk-syenske Baner ere færdige, og derfor maatte afvise det. Det vilde, jeg tør maastee gjentage det, staae i en besynderlig Strid med den Tilbud, man paa den ene Side viser Indenrigsministeren ved iøvrigt at overlade Alt til ham, naar man dog dersfra undtager Valget imellem Selvdrift og Vortforpagtning.

See: Det er netop i Betragtning af det vigtige Moment, som den høitærede sidste Taler fremhævede, at jeg har fundet, at man paa ingen Maade nu bør slaae Statsdriften fast, eller, om man endog saa gaaer ind paa den for et vist bundet Tidrum, dog ikke bør ordne Forholdet saaledes, at den lægges ligesom en Basis for Fremtiden og saaledes affæxer Afgangen til at kunne opnaae et maastee langt bedre Resultat. Naar et særskilt Selskab danner sig, eller Private, som ikke holde sammen med det sjællandske Jernbaneselskab, træde frem med Tilbud, saa er det jo vel sandt, at deres Forslag maastee kunne være saadanne, at Ministeren ikke vil kunne gaae ind paa dem, men der er dog allerede derved skabt en Concurrence, som vil faae sin bethdelige Indflydelse paa Underhandlingerne med det sjællandske Jernbaneselskab og paa dette Selskabs hele Stilling til Sagen. Man har ogsaa tidligere fra den modsatte Side lagt Vægt paa en saadan Concurrence; men jeg indseer aldeles ikke, hvorledes den skulde kunne gjøre sig gjældende under nærværende Sag, naar man ikke vil holde Spørgsmaalet aabent og overlade Valget af Bestyrelsesmaaden endnu i nogen Tid til Indenrigsministeren. Jeg er derimod ganske vist overbevist om, at den høitærede sidste Taler tager meget feil, naar han troer, at det er en provindsiel Particularisme, der gjør sig gjældende i Opinionen mod det sjællandske Jernbaneselskab. Saavidt jeg har formaaget at opfatte Forholdene, er Opinionen